

Under hensyn til det ønskelige i oprettelse af en ensartet standard i skolebyggeriet landet over har folketingets udvalg for undervisning og uddannelse i den betænkning, som udvalget afgav den 10. marts 1971 i forbindelse med det dengang fremsatte og gennemførte forslag til lov om ændring af lov om folkeskolen, hvorefter hjemmelen til ydelse af tilskud til skolebyggeri blev ophævet, udtalt: „Udvalget finder det ønskeligt, at der af undervisningsministeriet i samarbejde med de kommunale organisationer iværksættes et udviklingsarbejde og en rådgivningstjeneste, som vederlagsfrit stilles til rådighed for kommunerne som erstatning for den bortfaldne tilskudsordning. Udvalget henstiller, at der tilvejebringes midler til etablering af et sådant arbejde, der — fuldt udbygget — efter hvad der er oplyst, vil komme til at andrage ca. 2 mill. kr. årligt.“

På grundlag heraf har undervisningsministeriet i forståelse med finansministeriet optaget forhandling med Kommunernes Landsforening og Amtsrådsforeningen i Danmark om oprettelse af et organ, som inden for de begrænsede finansielle rammer, der kunne stilles til rådighed, efter anmodning kan bistå kommunalbestyrelserne og amtsrådene med gennemførelse af et skolebyggeri af en tilfredsstillende og nogenlunde ensartet standard.

Den centrale rådgivningstjeneste er herefter oprettet med virkning fra 1. januar 1976 under ledelse af et udvalg bestående af repræsentanter for Kommunernes Landsforening og Amtsrådsforeningen i Danmark, undervisningsministeriet, Danmarks Lærerforening, Dansk Aften- og Ungdomsskoleforening og Danske Arkitekters Landsforbund. Der er således ingen pligt for kommunerne til at benytte rådgivningstjenesten, men denne kan, hvis en kommune ønsker det, yde bistand bl. a. ved bedømmelse af byggeprogram, projektforslag, overslag m. v. Med henblik herpå har rådgivningstjenesten som en af de første opgaver gennemført en omfattende erfaringsindsamling om en række af de i de seneste år gennemførte skoleprojekter.

2. *Gymnasiet/HF.*

Gymnasieloven fastslår, at kun staten, amtskommunerne (København og Frederiksberg) og private kan oprette og drive gymnasieskoler. Samme regler gælder for studenterkurser og HF-kurser.

Statsskoleprojekter optages som bevillingsforslag på de årlige finanslove efter forudgående behandling i gymnasieplanlægningsudvalget, jfr. nedenfor.

Amtskommunale gymnasier. I henhold til skolestyrelseslovens § 40, stk. 1, træffer amtsrådet beslutning bl. a. om oprettelse af amtskommunale gymnasier. For så vidt angår skolernes placering udarbejder amtskommunerne udbygningsplaner i medfør af skolestyrelseslovens § 35. Undervisningsministeriet skal godkende disse planer og har endvidere gennem bestemmelsen om statstilskud i fordelingslovens § 5 indflydelse på såvel gymnasiernes geografiske placering som selve udformningen af byggeprojektet. Udbygningsplanerne er hidtil blevet forelagt i det under undervisningsministeriet nedsatte gymnasieplanlægningsudvalg med repræsentanter for ministeriet, amtskommunerne, Gymnasieskolernes Lærerforening m. fl. I fortsættelse af den i ministeriet gennemførte strukturomlægning og etableringen af uddannelsesråd forventes planlægningsudvalget afløst af et rådgivende udvalg nedsat af uddannelsesrådet for de fortsatte skoleuddannelser, fortsat med repræsentation fra de foranævnte organer.

Private gymnasieskoler m. v. Nye skoler og kurser kan kun oprettes, såfremt de opfylder et uddannelsesmæssigt behov det sted, hvor skolen ønskes placeret. Om denne forudsætning er opfyldt, påses af ministeriet efter forhåndsforelæggelse i gymnasieplanlægningsudvalget.

Hvad specielt udbygningen af HF angår, har direktoratet siden HF's start taget initiativet til en landsdækkende kursusundervisning. I tilfælde, hvor kursus er oprettet i tilknytning til amtskommunale gymnasier, er dette sket efter forudgående godkendelse af amtsrådene.